

Sobota

Uredništvo in upravništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4.—, četrletno Din 12.—, polletno Din 25.—, celoletno Din 45.— — Inzerati po tarifi

Leto I.

Kranj, 16. oktobra 1937

Štev. 11.

Gledamo in poslušamo, obupujemo in pričakujemo, a nimamo besed. Ni ga danes med nami, ki bi zakričal, zatulil, zalajal našo slovensko sramoto, krivice in ponižanja kulturni Evropi v obraz...

Fran Albrecht

Demokratske države postajajo odločnejše

Že v juliju letošnjega leta je napovedal ameriški državni tajnik Cordell Hull, da Združene države Amerike ne bodo mogle ostati večno brezbržne za to, kar se dogaja po svetu. Dejal je: „Tisti, ki povzročajo nemir, morajo vedeti, da so ZDA pristaš onega naroda, ki hoče odpraviti nasilje iz politike in je nasprotnik vmešavanja v notranje zadeve drugih narodov. Zato ni nobenega važnega spora na svetu, ki bi ne vplival na obveznosti ZDA“.

Te besede je še bolj pojasnil predsednik Roosevelt v svojem govoru 5. oktobra v Chicagu, ko je poudaril, da že nekaj let vlada na svetu nasilje in mednarodna nezakonitost. Neke države se vmešavajo v notranje zadeve drugih držav, kršijo mednarodne pogodbe in zasedajo tuje ozemlje. Napadalcji vodijo vojne brez vojne napovedi, moré z bombami žene in otroke, podmornice potaplja sredi miru ladje

Našim dopisnikom in tistim, ki hočejo to postati

Mi nimamo denarnih sredstev, kakor jih imajo nekatere naše politične organizacije, da bi lahko prirejali izčrpne tečaje za naše dopisnike. Zato moramo živo zgovorjeno besedo nadomestiti s kratkimi tiskanimi nasveti.

Zadnjič smo povedali, kako in o čem naj bi nam naši dopisniki poročali. Vemo pa, da različni ljudje vidijo iste stvari z različni strani. Kar je temu všeč, je onemu odurno, kar si ta želi, to oni odbija in zato bosta dva različna človeka izrekla o isti stvari različna mnenja.

Mislimo, da nam večina slovenskega naroda ne bo zamerila, če priznamo, da smo pristaši demokracije. Zdi se nam, da je le v demokratskih razmerah možen resničen gospodarski in kulturni razmah vseh slojev našega naroda. Zato mora biti obramba in razširitev demokracije naš glavni cilj. Glavno pozornost naj bi torej naši dopisniki obračali vsem pojavom, ki dokazujejo vrednost demokratskih svoboščin. Na vsakem koraku naj opozarjajo na pojave, ki nam groze odvzeti še zadnje ostanke teh svetih državljskih pravic.

V tesni zvezi z demokratskimi svoboščinami je tudi naš narodni obstoj. Sile, ki nam hočejo iztrgati demokracijo, nas hočejo oropati tudi naše narodnosti. Zato se morajo prav vsi demokratski člani slovenskega naroda združiti v tem boju za ohranitev slovenskega naroda. Vsak nov tak primer združitve raznih skupin v tem važnem boju bo obenem tudi vzpodbuda za druge kraje, za druge ljudi.

To bi bilo za sedaj dvoje glavnih meril, po katerih naj bi naši dopisniki presojali dogodke. V celi vrsti pojavov se s pomočjo teh dveh meril človek že prav lahko znajde. Le na ta način se more človek postaviti na lastne noge in najti pravo stezo, ki ga vodi iz zmede v jasnost. O drugih, tudi zelo važnih merilih, ki veljajo za nas, pa bomo spregovorili našim dopisnikom še drugič.

Berite,

razširjajte,

naročajte

S O B O T O

brez vsakega svarila, neke države povzročajo državljanske vojne v tujih državah in se vmešavajo vanje brez razloga. Napadalcji ogrožajo temelje vse kulture. Samo 10% prebivalcev na svetu je nevarnost za mir, 90% pa jih hoče živeti v miru. Amerika si hoče zagotoviti mir, ker ve, da „ob vesoljnem potopu ni rešitve za nikogar“. Kako je mogoče ohraniti mir? Predsednik Roosevelt je svetoval:

„Narodi, ki ljubijo mir, morajo skupno napeti vse sile, da ohra-

nijo načela, na katerih je zasnovan mir. Ponovno se morajo upreti kršenjem pogodb in neodgovornim instinktom. Samo nevtralnost ni rešitev iz tega stanja.“

Nemški, italijanski in japonski tisk je ogorčen zaradi teh trdih besedi ameriškega predsednika. Obeta slabe uspehe njegovemu idealizmu. Toda za te ideje se bore in se bodo borili milijoni svobodoljubnih in miroljubnih narodov. Zato ni dvoma, da bodo te ideje končno zmagale po vsem svetu.

Ali je konec „gangsterskega nasilja“?

Morsko razbojništvo, ki se je razpaslo v zadnjih mesecih na Sredozemskem morju, je angleški zunanji minister Eden označil z besedami: „gangstersko nasilje na morju“. „Neznane“ podmornice so napadale tudi angleške ladje. Slo je torej za angleške korisli. Zato se je konferenca v Nyonu tako hitro in tako odločno izvedla.

Sporazum, ki so ga udeleženci podpisali 14. septembra, ne ugotavlja, čigave so „neznane“ podmornice. Sovjetski „razbojnik“ (kakor ga je „nežno“ imenoval glavni nemški nacionalsocialistični list „Völkischer Beobachter“) Litvinov pa je odkrito pokazal na vesilo, ki se nyonske konference iz užaljenosti ni udeležila. Po nyonski pogodbi bi človek lahko še mislil, da gre pri tem za špansko zakonito vlado ali samo za upornike.

V pogodbi je še mnogo odprtih vprašanj. „Neznane“ podmornice še vedno lahko napadajo španske ladje. Teh ne varuje noben člen pogodbe. Celo druge ladje niso varne pred napadom, če se ta napad izvrši po predpisih londonskega pomorskega sporazuma iz leta 1930. Podmornica se bo na fihem približala ladji, ji dala svarilen znak in jo na to potopila; moštvo bo lahko zgorelo v plamenih goreče nafte, ne da bi kaka krščanska duša samo pisnila o tem v časopisju. Prav tako ne določa nyonska pogodba ničesar o „neznanih“ ladjah in aeroplanih, ki so napadali trgovske ladje. Zato pravijo

nekateri listi zbadljivo, da so na ta način „pregnali“ morsko razbojništvo iz morskih globočin na morsko površino in v zrak“.

Kljub vsemu temu pa je treba priznati, da je nyonski sporazum precejšen uspeh. Zmagala je „mirovna os“ nad „vojno osjo“. Francija in Anglija sta se tesneje povezali med seboj kakor popreje.

S tem hitrim in odločnim delom nyonskega sestanka pa ni bila zadovoljna fašistična Italija. Bila je preseščena. Veliki odmev, ki so ga imeli nyonski sklepi v svetu, je hotela prepričati Mussolinijevim govorom v Berlinu. Tudi to se ni posrečilo. Hotela je popraviti napako s posebnimi pogajanjmi med njo in Francijo ter Anglijo. Ker pa sta Francija in Anglija vztrajali pri zahtevi, da se odstranijo tuje čete iz Španije, je začela zavlačevati pogajanja. Če bi se italijanske čete umaknile iz Španije, bi to pomenilo gotov Francov poraz. Zato je treba pridobiti na času, da ne odpre Francija prekmalu svojih meja. Italija ni hotela odgovoriti na jasne francoske in angleške zahteve. Sedaj pa se je odločila, da se sploh ne bo pogajala samo s Francijo in Anglijo, temveč samo v zvezi z Nemčijo, in to ne na posebni konferenci, temveč samo v londonskem Odboru za nevmešavanje. Zakaj? Zato, ker je praksa pokazala, da je Odbor edino mesto, kjer Italija in Nemčija lahko izigravata demokratske države.

Iz Kranja v Piroto in nazaj

Belgrajski dnevnik „Vreme“, ki stoji zelo blizu našega min. predsednika g. dr. Stojadinovića, poroča pod naslovom: Ulagaci Pirotske privredne banke danonočno dežuraju pred zavodom, ne dovoljajući direktoru i članovima uprave pristup u bančine prostorije. Piroto, 27. septembra. Ker niso imeli zaupanja vanje, so vlagatelji Pirotske privredne banke že dvakrat postavili s silo na cesto direktorja in upravne svetnike iste.

Najsrditejša borba se vrši okoli kase, ki je polna menic. Vlagatelji jo stržijo i na riziko lastnega življenja.

Pirotska privredna banka je pred polomom in to je razburilo celokupno prebivalstvo, posebno gospodarske sloje in vlagatelje, katerih imajo v tem denarnem zavodu vloženi nad 2.600.000 dinarjev. Ogorčenje meščanstva je tem večje, ker je vodilo to banko večje število uglednih pirotskih gospodarstvenikov, kateri so povzročili tudi polom znane Pirotske zadrage. Cilj te banke je bil gospodarski povzdig pirotskega kraja, zato je bil odziv vlagateljev in gospodarskih krogov zelo velik.

Meseca junija t. l. se je vršil občni

zbor delničarjev, na katerem je bila izvoljena nova uprava z ravnateljem Klisarevićem na čelu. Večina udeležencev tega zbora smatra, da so bile volitve nove uprave izvršene nepravilno in da predstavljajo novo upravo večinoma ljudje, ki so banki največ dolžni in katerih delo gre nesumljivo za tem, da popolnoma uničijo njihove vloge.

Ker denarja sedaj ni več v banki, so se vlagatelji postavili odločno na stališče, da bodo obdržali vsaj menice, v upanju, da bodo s pomočjo teh rešili kolikortoliko svoje vloge.

Vlagatelji so se odločili, da stržijo izmenoma noč in dan pred banko in da branijo, pa tudi za ceno lastnega življenja, vsak vstop vanjo.

Tako „Vreme“. Mi pa dostavljamo: Gospodu direktorju Klisareviću in vsem upravnim svetnikom imenovanega podjetja svetujemo, da se obrnejo na ljubljansko policijo in zagrebško žandarmerijo, ki jim bosta brez vsega izpraznila od vlagateljev protipravno zasideno banko ter jim tako omogočili dostop do zasažene blagajne. Vsa tozadevna izčrpna pojasnila o detajlih takega postopanja dobe lahko v Kranju.

naročajte

„SOBOTO“
tednik
neodvisen

razširjajte,

Berite,

